

не никакво ново схващане... Поетизацията, т.е. критиката, която поетизира, не е в никакъв случай критика, и, именно благодарение на нея, Яворов е още неуяснен на читателя.“ Вж. М. Ралчев. Яворов. С., 1942, с. 16.

22. А. Страшимиров, сп. „Наш живот“, I, 1901–1902, кн. 1.

23. Б. Ангелов, сп. „Мисъл“, XI, 1901, кн. 9, с. 579–581.

24. М. Кирова. Българската поема от Освобождението до Първата световна война. С., 1988, с. 144–152.

25. Вазовското начало осезателно присъства в ранното творчество на поета – цикъла „Домашна китка“ (1899) и стихотворението „Великден“ (1900). „Великден“ интригува и с една малка корекция, нанесена от Яворов през 1914 г.: вместо „най-хубавото цвете“ – „най-любавото цвете“, т.е. допълнителна стилизация на текста, цитиране на каравеловско-вазовския „почерк“ именно в творба от първата поетика.

26. В. Миролюбов, сп. „Мисъл“, XII, 1902, кн. 11, с. 623–624.

27. Всъщност, пренебрежението към поета Яворов показателно прераства в благосклонна оценка за „художника Яворов“. Вж. д-р Кръстев. Стихотворения на П. К. Яворов. – В: сп. „Периодическо списание“, LXV (г-нина XVII), 1–2 свезка, 1905, с. 144–152.

28. В. Миролюбов. По повод една критика. – В: сп. „Мисъл“, XI, 1901, кн. 10, с. 654.

29. А. Протич. П. К. Яворов. Характеристика. – В: сп. „Мисъл“, XIV, 1904, кн. 3, с. 300, 301 и 308.

30. Б. Ангелов. П. К. Яворов. Стихотворения. – В: сп. „Мисъл“, XIV, 1904, кн. 4, с. 476, 479.

31. Б. Пенев. Лирическите песни на Пенча Славейков. – В: сп. „Мисъл“, XVII, 1907, кн. 5, с. 484, 485 и 486.

32. Вж. Т. С. Елиът. Традиция и индивидуален талант. С., 1980, с. 35–44.

33. Тази опозиция е формулирана за първи път в „Душата на художника“ (1899).

34. Б. Ангелов. Сънищата на г. П. Славейков и безсънициите на г. П. Яворов. – В: сп. „Демократически преглед“, г. VI – 1908, кн. 1, с. 31.

35. Б. Ангелов. Лириката ни през 1907. – В: сп. „Мисъл“,